

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. september 2009
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2009-150-1152
Dok.: HLL40083
+ bilag

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 738 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF).

Brian Mikkelsen

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 738 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse omfanget og karakteren af grænsekontrollen mellem Tyskland og Frankrig, herunder om tysk politi foretager individuel paskontrol af rejsende, der indrejser fra Frankrig ad landvejen?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet nedenstående bidrag fra de tyske og franske myndigheder, hvortil der henvises.

Det tyske indenrigsministerium har oplyst følgende (uofficiel oversættelse):

”I henhold til artikel 20 i forordning nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af et fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodekset) er grænsekontrollen ved den tysk-franske grænse afskaffet. Uafhængigt af en persons statsborgerskab må grænsen i princippet overskrides ethvert sted uden kontrol.

En undtagelse gælder i henhold til artikel 23 ff. i Schengen-grænsekodekset, hvorefter der består mulighed for at oprette midlertidig grænsekontrol. Tyskland har af særlige sikkerhedsmæssige hensyn senest benyttet sig af denne mulighed ved NATO-topmødet i Strasbourg, Baden-Baden og Kehl fra den 20. marts til den 5. april 2009.

I henhold til artikel 21 i Schengen-grænsekodekset berøres politimæssige forholdsregler ikke af grænsekontrollens afskaffelse. Sådanne individuelle forholdsregler, der gennemføres i grænseområdet i en bredde på indtil 30 km, har ikke til formål af kontrollere grænsen, men udføres som stikprøver på basis af politimæssige situationsvurderinger.”

Det franske indenrigsministerium har oplyst følgende (uofficiel oversættelse):

”Med undtagelse af grænserne til Monaco, Andorra og Det Forenede Kongerige er Frankrigs grænser landgrænser, som er fælles med Schengen-området (indre grænser). Dette betyder, at personer kan færdes frit, således som det er bestemt i Schengen-grænsekodekset og i Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen.

Det grundlæggende princip for grænsekontrol i Frankrig er således afskaffelse af kontrol ved de indre grænser og indførelse af ensartede kontrolforanstaltninger ved de ydre grænser som bestemt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning

(EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodekset).

I medfør af denne kodeks foretages der derfor ikke grænsekontrol ved den fransk-tyske grænse bortset fra den situation, hvor grænsekontrol genindføres ved disse grænser i medfør af artikel 23 i Schengen-grænsekodekset.

Dette betyder imidlertid ikke, at kampen mod illegal indvandring ikke pågår mellem disse to lande.

For så vidt angår bekæmpelse af illegal indrejse er politiets indsats hovedsageligt baseret på den mulighed, som blev indført ved lov af 10. august 1993 (§ 78-2), for at foretage specifik kontrol i en afstand af 20 kilometer fra de indre grænser til lands (dvs. grænserne mellem Frankrig på den ene side og Belgien, Luxembourg, Tyskland, Italien og Spanien på den anden side) samt i områder med offentlig adgang i havne, lufthavne, jernbanestationer og busstationer, som er åbne for international trafik, og som er beskrevet i bekendtgørelse.

Sådanne identitetskontroller har til formål – uafhængigt af om en overtrædelse er begået og uafhængigt af en begæring fra anklagemyndigheden – at undersøge, om pligten til at besidde, bære og fremvise de i loven bestemte dokumenter er blevet overholdt. Da der er tale om personer med udenlandsk statsborgerskab, skal de pågældende være i stand til at fremvise de papirer og dokumenter, som giver dem hjemmel til at færdes og opholde sig i Frankrig.

Lov af 26. november 2003 om kontrol med indvandring, udlændinges ophold i Frankrig og statsborgerskab supplerer ligeledes strafferetsplejelovens § 78-2 idet loven giver mulighed for identitetskontrol indtil første motorvejsbetalingsanlæg efter grænsen, selv om betalingsanlægget befinder sig længere væk end 20 kilometer.

Henset til hvor svært det er at gennemføre disse bestemmelser i forbindelse med kontrol på jernbanenettet – hovedsageligt grundet visse togs hastighed eller manglende stop i grænseområdet – forekommer det nødvendigt, at de identitetskontroller, der foretages i togene på ruter i Frankrig, kan foretages over en større del af rejsen. For at begrænse antallet af personer beskæftiget med gennemførelse af kontrol og for at mindske generne for passagererne er det således at foretrække, at kontrollen udføres i toget frem for på banegården, når passagererne stiger af toget.

Det er derfor, at lov af 23. januar 2006 om bekæmpelse af terrorisme, der indeholder bestemmelser om sikkerhed og om grænsekontrol, supplerer strafferetsplejelovens § 78-2, med

henblik på præcisering af de nærmere bestemmelser for identitetskontrol foretaget i tog i international fart:

”Når kontrollen finder sted om bord på tog i international fart, kan kontrollen foretages på den del af rejsen, der ligger mellem grænsen og det første stop, som befinder sig mere end tyve kilometer efter grænsen. På jernbanestrækninger, hvor international fart finder sted og som har særlige betjeningsforhold, kan kontrollen imidlertid ligeledes foretages mellem dette stop og et stop, som befinder sig inden for de følgende halvtreds kilometer. Disse jernbanestrækninger og stop er beskrevet i ministeriel bekendtgørelse.”

Kampen mod illegal indvandring er således effektiv på fransk grund og særligt i et område, som ligger mellem den indre grænse, som støder op til vores stats Schengen-partnere, og som strækker sig mindst 20 kilometer ind i Frankrig.”